

A7-0008/2011

27.1.2011

***

AANBEVELING

over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, met name betreffende de justitiële samenwerking in strafzaken en de politieke samenwerking
(06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Carlos Coelho

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerp tekst voorgestelde rechtsgrond.)

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	5
TOELICHTING	6
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE.....	7

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

**over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, met name betreffende de justitiële samenwerking in strafzaken en de politieke samenwerking
(06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))**

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (06077/2010),
  - gezien het ontwerpprotocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, met name betreffende de justitiële samenwerking in strafzaken en de politieke samenwerking (16462/2006),
  - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens de artikelen 16, 74, 77, lid 2, 79, lid 2, onder a) en c), 82, lid 1, onder b) en d), 87, lid 2, 87, lid 3, 89, 114 en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0141/2010),
  - gezien zijn standpunt van 8 juli 2008¹ inzake het voorstel van de Commissie (COM(2006)0752),
  - gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
  - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0008/2011),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van het protocol;
  2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein.

---

¹ PB C 249 E van 3.12.2009, blz. 99.

TOELICHTING

Schengen

Het Schengenakkoord werd op 14 juni 1985 ondertekend door België, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg en Nederland. De overeenkomst, en de daaropvolgende conventie die in 1990 werd aangenomen om deze uit te voeren, stemt ermee in een einde te maken aan de systematische grenscontroles tussen deze landen en zo het vrije verkeer van personen mogelijk te maken. De Schengenovereenkomst schafte de controles aan de binnengrenzen van de ondertekenende staten af en creëerde één enkele buitengrens met gemeenschappelijke voorschriften inzake controles aan de buitengrenzen, een gemeenschappelijk visumbeleid, politieke en justitiële samenwerking en de instelling van het Schengeninformatiesysteem (SIS). Door de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam in 1999 werd de Schengensamenwerking opgenomen in het juridische en institutionele kader van de Europese Unie.

Op dit moment bestaat het Schengengebied uit 25 Schengenlidstaten: de EU-landen Oostenrijk, België, Denemarken, Frankrijk, Finland, Duitsland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Zweden, Tsjechië, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slowakije, Slovenië en drie geassocieerde landen buiten de EU, Noorwegen, IJsland en Zwitserland. Bulgarije, Roemenië en Cyprus passen het Schengenacquis momenteel slechts gedeeltelijk toe, daarom worden er nog steeds controles uitgevoerd aan de grenzen met deze drie lidstaten.

Voor de Schengenbepalingen volledig toegepast kunnen worden, moet er in elke staat op vier gebieden beoordeeld worden of deze voldoende voorbereid is: luchtgrenzen, visa, politieke samenwerking en gegevensbescherming. Het beoordelingsproces bestaat uit een vragenlijst en bezoeken van EU-deskundigen aan uitgekozen plaatsen zoals consulaten, grenzen, enz., van het land dat wordt beoordeeld.

Op dit moment is het vrije verkeer verzekerd in een gebied van 42 673 km van externe zee- en 7 721 km landgrenzen dat 25 landen en 400 miljoen burgers omvat.

Betrekkingen met derde landen

De geleidelijke uitbreiding van het Schengengebied heeft derde landen die bijzondere betrekkingen hebben met de EU ertoe aangezet deel te nemen aan de Schengensamenwerking. Een belangrijke voorwaarde voor niet-EU-landen om bij het Schengenacquis te mogen aansluiten is een overeenkomst over het vrij verkeer van personen tussen deze landen en de EU. Voor deze landen bestaat de deelname uit:

- opgenomen worden in het gebied zonder controles aan binnengrenzen;
- de bepalingen van het Schengenacquis en van alle voor Schengen relevante teksten die in het kader daarvan werden aangenomen toepassen;
- betrokken worden bij beslissingen inzake voor Schengen relevante teksten;

In de praktijk heeft deze deelname de vorm van gemengde comités die naast de werkgroepen van de Raad van de EU samenkomen. Ze bestaan uit vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, de Commissie en de regeringen van derde landen. Geassocieerde landen nemen daarom deel aan debatten over de ontwikkeling van het Schengenacquis, maar niet aan het stemmen. De procedures voor het op de hoogte brengen en aannemen van toekomstige maatregelen of rechtshandelingen zijn vastgesteld.

De toetreding van Liechtenstein tot Schengen

Liechtenstein is een microstaat in de Alpen in West-Europa die niet aan zee grenst. In het westen en zuiden grenst het aan Zwitserland en in het oosten aan Oostenrijk. Het heeft een oppervlakte van 160 km², een geschat inwoneraantal van 35 000 en het hoogste bruto binnenlands product per inwoner in de wereld. Liechtenstein heeft zich sinds zijn toetreding tot de Europese Economische Ruimte (EER) in 1995 steeds meer geïntegreerd in de Europese handelszone. 98,4% van de EU-richtlijnen is nu omgezet in het nationale recht. Liechtenstein maakt ook deel uit van de gemeenschappelijke markt, waarin dezelfde basisregels van toepassing zijn voor alle deelnemende landen.

Het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis werd op 28 februari 2008 ondertekend.

De overeenkomst over de toetreding van de Zwitserse bondstaat tot het Schengenacquis (in werking sinds 1 maart 2008) bereidde expliciet de mogelijke associatie van Liechtenstein met het Schengenacquis voor bij wijze van een protocol dat de rechten en plichten van elk van de ondertekenende partijen bepaalt. Gezien het opengrenzenbeleid voor het verkeer van personen, dat al decennia lang bestaat tussen het Vorstendom Liechtenstein en de Zwitserse Bondsstaat, werd er verwacht dat zij tegelijkertijd tot Schengen zouden toetreden.

Desondanks trad op 12 december 2008 alleen Zwitserland toe de Schengenzone, waarbij eerst de grenscontroles aan de landsgrenzen werden afgeschaft, op 29 maart 2009 gevolgd door de afschaffing van de grenscontroles aan de luchthavens voor vluchten binnen Schengen. Voor de eerste keer was het nodig controles op te zetten op een plaats waar er 100 jaar lang geen echte grens was. De 41 kilometer die de twee landen scheidt werd een buitengrens van Schengen.

Standpunt van de rapporteur

In 2007 werd het Parlement voor de eerste maal gevraagd haar advies uit te brengen over het sluiten van dit protocol.. Op verzoek van de toenmalig aangewezen rapporteur, mevrouw Ewa Klant, gaf de Commissie juridische zaken unaniem haar advies, op 11 juni 2007, waarin zij aanraade de rechtsgrond te veranderen voorzover deze verwijst naar artikel 300, lid 3, tweede alinea, van het EG-Verdrag (de voorstellen voor besluiten van de Raad om het "specifiek institutionele kader" uit de basisovereenkomst, waarvan het voorgestelde Protocol integraal deel uitmaakt, te wijzigen). Dit vereist de instemming en niet enkel de raadpleging van het Europees Parlement. Daarom, en omwille van de op de op handen zijnde

inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, werd dit verslag terug naar de LIBE-Commissie gestuurd.

De rapporteur verwelkomt de nieuwe regels die door het Verdrag van Lissabon werden geïntroduceerd en die het Europese Parlement het recht geven beter geïnformeerd te worden over internationale overeenkomsten en geeft zijn instemming om dit protocol te sluiten.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	26.1.2011
Uitslag eindstemming	+: 48 -: 0 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Sonia Alfano, Roberta Angelilli, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Edit Bauer, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Ádám Kósa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Jean Lambert, Petru Constantin Luhan, Norica Nicolai, Raül Romeva i Rueda, Ernst Strasser, Marie-Christine Vergiat